

Почтарица плаћена у готову

Privredno - kulturne
матице
за Сјев. Далмацију

СЛРС

Izlazi četvrtkom

Привредно-културне
матице
за Сјев. Далмацију

Godišnja pretplata: za članove Matice 24 din.
za nečlanove din. 36.
Pisma i novac slati na adresu:
Šibenik, poštanska pregrada br. 30

Шибеник, 15. Октобра 1934
БРОЈ 204.

Vlasnik «Privredno-kulturne» Matice za Sj. Dalmaciju.
Urednik PAVLE ZELIĆ
Telefon br. 84. — Broj Šek. telefona 38 242.

Над одром Краља Хероја и Мученика

О каква несрећа и како изненада!

Баш у дане кад смо сви веровали да ће земљу нашу ограјати сунце највеће опште радости, испунивши срца наша новим поносом, језиви бол је у једном магновењу, као хладна змија, обавио и стегао свако југословенско и пријатељско срце, у црно завио све нас и све праве пријатеље наше.

Знамо, али не можемо да верујемо. Како да верујемо да стварност може да буде тако ћудљива и тако страшна!

Име наше, шта си дочекало! Судбо наша, како си сурова! Зар мртвога дочекујете свога Ослободитеља и Првог Чувара, свима примамљиве и гостољубиве обале нашег Јадрана?! Зар се тако завршише наше жудње, да нам „Дубровник“ што пре врати нашег Великог Вођу, овенчана новом славом и окрепљена новим успесима!?

Воде наше, шумите и струјите тугом највећом; имате за ким, имате за чим, имате са ким!

Неумрли Краљу и Родитељу наше Југословенске Отаџбине! Облети духом Твојим југословенску краљевину Твоју, као што си је у животу облетао својим родитељским оком. Погледај како су уплакани и неутешни синови и кћери твоје!

Краљу Мучениче и Велики Трудбениче! — Ко би могао набројити све Твоје знане и још незнане напоре и жртве, да што више и боље послужиш добру, напретку, највећој части и образитости народа и Домовине Твоје!!

Краљу јуначе! — Ко Те

је од покојних и живих витеза под заставом Отаџбине престигао или превазишао на пољу части и дужности? Око тебе су сада сви који са Тобом на страшним местима стојаше и падоше, а за Тобом, ево, плачу сви који Ти верни бише и остале да проду же велико и свето дело Твоје: да донесе и сачувају скопо стечену и Твојом, ето, крвљу плаћену слободу и величину нашу.

Краљу Миротворче! — Док су многи, чезнући за миром, чували своје главе од сатанских сила које противирају, Ти си, достојан витешких традиција и Твога очинског дома и Твога народа, своју драгоцену окруњену главу на жртвеник Мира свесно положио!

Нека ти је вечна слава и хвала, и мир херојском и мученичком пепелу Твоме!

Твој Велики Дух биће нам

један сведок више да није лако борбу доборити и снагу саломити једном Народу као Твој што је, који је на својим највећим несрећама сазидао највећу славу и величину своју.

Помен - сједницница Управног одбора П. К. матице и сажални телеграм

Поводом тешке жалости које наш народ задесила мученичком смрћу Његова Величанства нашег Витешког Краља Александра I Ујединитеља, Пр. култ. матица је 10. о. мј. одржала Помен - сједницу свог управног одбора, на којој је предсједник г. Ковачевић одржао дирљиво помен - слово и прихваћен овај сажални телеграм:

Дворској Канцеларији
Београд

Привредно-културна матица за Сјеверну Далмацију, дубоко потресена губитком свог непрежаљеног, веома љубљеног и јунакног Краља, који је у часу своје велике мисије за јакост Југославије и учвршење мира ненадно допринио тако голему и драгоцену жртву, изражава своју најдубљи бол и непоколебиву вјерност Његовој бесмртној успомени и свијетлом Дому Карађорђевића.

Предсједник: Петар Ковачевић

Пошто је још прихваћен закључак да Матица пошаље, са нарочитим изасланством, свој вијенац на одар Великог Краља, при доласку Његових смртних останака у Сплит, сједница је била завршена.

Проглас Краљевске владе народу

Примивши вијест о нашој народној несрећи која се десила у Марселеју, Краљевска влада се састала на сједници која је цијелу ноћ трајала. Са сједнице издан је народу овај проглас:

Наш Велики Краљ Александар I пао је као жртва мучног атентата 9 октобра у 4 сата послије подне у Марселеју.

Својом крвљу краљ мученик запечатио је дјело мира, ради којега је и кренуо на пут у савезничку Француску.

На пријестоље Краљевине Југославије, а према члану 36 Устава, ступио је Његов прворођени син Њ. Вел. Краљ Петар II.

Краљевска влада војска и морнарица, положили су заклетву вјерности Њ. Вел. Краљу Петру II.

Влада Краљевине Југославије, вршећи привремено Краљевску власт на основу члана 45 Устава саввала је Народно претставништво на вједничко засједање за 11 октобра ради полагања заклетве у смислу члана 59 и 42 Устава.

Посљедњим својим ријечима, које је једино стигао да изговори умирући блаженоупокојени Краљ у свом неизвјежном родољубљу, оставил је народу аманет: „Чувајте Југославију.“

Краљевска влада позива цјелокупни југославенски народ да овај свети аманет испуни вјерно и достојанствено.

9 октобра 1934 - Београд

Краљева опорука

Те исте тужне вечери састала се у Краљевском Двору на Дедињу, комисија која је отворила тестаменат блаженоупокојеног Краља и систавила овај званични акт:

Рађено у краљевском Двору на Дедињу 9 октобра 1934. г.

у 20 сата.

На повиз Његовог Краљевског Височанства Кнеза Павла дошли су у двор: предсједник министарског савјета госп. Никола Т. Узуновић, управник града Београда Манојло Л. Лазаревић и командант Краљеве гарде армијски генерал г. Петар Р. Живковић, а присутан је и први ађутант Њ. Вел. Краља див. генерал Милан И. Јечменић.

Његово Краљевско Височанство Кнез Павле саопћио је присутним, да је од стране министра иностраних послова г. Б. Јевтића и маршала Двора генерала А. Димитријевића из Марселеја примио телеграфски изјештај о извршеном атентату на Његовој Величанству Краља Александра I и да је Краљ погинуо.

Иза овог саопћења Његовој Краљевској Височанству Кнез Павле предао је предсједнику министарског савјета г. Узуновићу — у присуности најред именованих — једну куверту са написом:

Ово је својеручни акт, који сам написао на основу члана 42 Устава Краљевине Југославије од 3 септембра 1931. г. — Александар.

Господину министру претсједнику А. Ова је куверта затворена и запечатана са два печата од првеног во-

ска, на којима је утиснут грб Краљевског Дома. Претсједник министарског савјета г. Н. Узуновић у присуности Његовог Краљевског Височанства Кнеза Павла и напред именованих присутних отворио је споменуту куверту и у њој нашао на једном плавом табаку концепт хартије један акт, који је писан својеручно од стране Њ. В. Краља Александра, а који гласи:

„Рађено 5 јануара 1934 године на Бледу.

По слободној вољи и свом најбољем ујерењу, да овим служим најбоље интересима моје миле отаџбине, Краљевине Југославије, Мог драгог Народа, као и Мог Краљевског Дома, Ја на основу члана 42 Устава Краљевине Југославије одређујем, да за случај да Насљедник Пријестоља из узрока наведених у чл. 41 Устава не може да врши Краљевску, власт, намјесничку власт врше:

Право: Његово Краљевско Височанство Павле Карађорђевић, друго: г. др. Раденко Станковић, сенатор и министар просвјете, треће др. Ив. Н. Перовић, бан Савске бановине.

Као замјеника за кнеза Павла одређујем армијског генерала г. Војислава Томића, комаданта Београда, као замјеника за г. Раденка Станковића одређујем г. Јову Бањанина, сенатора, као замјеника г. дра Петровића одређујем дра Зеца, сенатора.

Овај акт написао сам и потписао својеручно у два оригинална пријемка, од којих ће један чувати Њ. В. Краљица, а други Претсједник Министарског Савјета.

Ова два примјерка овог акта који су и запечаћена мојим печатом. - Александар Карађорђевић краљ Југославије,

Овом протоколу прилаже се напред цитирани акт од 5 јануара 1934. г. са Бледа.

Павле с. р.

Претсједник министарског савјета Никола Т. Узуновић с. р. - Управник града Београда Ман Лазаревић с. р. Командант Краљеве гарде арм. генерал Петар Живковић с. р. - Први ађутант Њ. В. Краља див. генерал Милан Јечменић с. р. - Из кабинета предсј. мин. савјета број 220 од 9. котра 1934. г.

Државна жалост за благоупок.

Краљем Александром I.

Државна жалост за благоупоксјеним Краљем Александром I. траје 6 мјесеци од 9 октобра 1934. год. до 9. априла 1935. год., од којих је шест нећеља дубоке жалости рачунајући од дана смрти то јест од 9 октобра 1934. до 21 новембра 1934. године.

За вријеме дубоке жалости не могу бити у земљи никакова јавна весеља нити игранке. По сахрани и три дана послије — најдубља жалост — не могу бити апсолутно никакове продукције ни забаве.

На свим државним и смоуправним надлежствима за све вријеме дубоке жалости биће стално извештење прве заставе.

Програм сахране Витешкога Краља

Државни одбор за сахрану, завршио је програм сахране Витешког Краља Александра I Ујединитеља. Проглас гласи:

„Краљевски ратни брод „Дубров-

ник“ са сртним остатцима Витешког Краља стиже

У недјељу 14. октобра у 6.30 с

у Сплитску луку

У сусрет броду излази ратна морнарица. Сви бродови, који се налазе у луци одају почаст спуштањем заставе. Паљбом из топова објављује се стизање брода у наше воде и паљба се врши у току пет минута док се сртни остатци Витешког Краља налазе у Сплиту. У исто вријеме паљба у престоници и сједиштима банских управа.

У Сплиту.

Свечани дочек сртних остатака Витешкога Краља у коме судјелују: кр. влада, претсједник Сената и потпредсједник Народне Скупштине, званичне личности, војска и морнарица, претставници свију вјериописијести, корпорација и удружења школе и грађанство. Кратак помен. Дефиле народа поред сртних остатака Витешког Краља.

Полазак специјалног дворског ваза са сртним останцима Витешког Краља за Београд у 10 сати. Ваз прате кр. влада, претсједник Сената и потпредсједник Народне Скупштине

и остала за то одређена лица.

Доловац у Загреб

14. октобра у 21.40 сати. Ваз сачекују званична лица, војска, претставници свију вјериописијести, претставници корпорација и удружења, школа и грађанство. Дефиле народа поред сртних остатака Витешког Краља.

Одлазак ваза за Београд 15. октобра у 5 сати. Доловац ваза са сртним останцима Витешког Краља у Београд 15. октобра у 13.40.

Специјални дворски ваз пролазије кроз станице врло успореном вожњом и не задржавају се осим на нарочито предвиђеним мјестима.

Дочеку на станици у Београду присуствују Краљевско намјесништво Кр. влада, Народно Претставништво, претставници свијих вјериописијести, војска и морнарица, званичне личности, корпорације и удружења, школе и грађанство.

Сртни останци Витешког Краља преносе се у пратњи војске од жељезничке станице до старога Двора. Шпалир војске, школа и грађанство. Кратак помен у старом Двору.

Сртни останци Витешког Краља биће изложени у старом Двору 16. и 17. октобра. Приступ народу биће слободан од 6 до 22 сата оба дана, У току дана 16. и 18. октобра долазак делегација из Краљевине, као и страних мисија.

Полагање вијенаца вршиће се 16. и 17. и то у времену од 8 до 12. и од 14. до 20. сати у згради Старога Двора.

На 17. октобра

око поноћи пренос сртних остатака Витешког Краља у Саборну цркву. 18. октобра опијело у Саборну цркву од 7.30 до 8.15. Спровод тада креће од Саборне цркве до Булевара Ослобођења, а одатле пренос сртних остатака на Опленец.

Доловац у Опленец

око 14 сати. Парастос у вадужбини Краљеве цркве св. Ђорђа и полагање сртних остатака у крипту уз одаје војничких почасти у 14.30.

За вријеме полагања сртних остатака у крипту звонице зво-

на на свим црквама у цијелој земљи, а у пријестолници и у сједиштима банских управа још ће се извршити и почасна паљба.

Распоред спровода и појединости овога програма објављује се накнадно.

Кад и како је извршен

страшни злочин

„Чувајте ми Југославију“

Послије посјете бугарској престолници где је на величанствен начин био дочекан од братског бугарског народа, наш Витешки Краљ Ујединитељ, кренуо је у Француску, да тамо запечати своје велико дјело међународног мира. На француско земљиште стигао је 9. јуна 1934. послије подне, али — јао! из самих 10 минута, је ван звоница се додигио. Док је аутомобил блаженопочившег Краља пролазио марсељским улицама кроз шпалир огромне масе народа, одједном је, муњевитом бразином, на ногоступ аутомобила скочио влаковац и кров прозор кола сасуо паклена зрна, од којих је смртно рањен пао наш Краљ, наша народна узаница и понос, а с њиме и Л. Барту француски министар спољних послова, док је тешко рањен пао француски генерал Жорже.

Послије непуног сата времена Краљ убијеник је испустио свој велчки дух.

„Чувајте ми Југославију“ — биле су Његове посљедње ријечи.

Ко је убијица

Личност, убијица који је на мјесту злочина био смртвео од разјарене свјетлине, а по неким вијестима пре тога убијен метком својих злочиначких другова, да не одао истину, — та личност још није утвђена. Праве вијести су биле да се ради о неком Петру Келемену, загребачком трговцу на име кога је гласно пасош убогије. Док посљедње вијести гласе, да је пасош кривотворен и да се ради о неком влакovaču из познате разбојничке банде бугарских „Македонствујуших“, који је на маџарском територију био у служби Перце-Павелићеве злочиначке акције, и тамо устежао у рукоvanaju оружјем емигрантске вјештаче.

Повратак мртвог Краља у Домовину

Далматија штује — далматински сељак у грчевиштом плачу клања се одру „Великог оца сиротишње“

По унапред утвђеном програму сртних останци Краља Ујединитеља стигли су ратним бродом „Дубровник“ у сплитску луку 14. 0. мј. у 8 сати јутра. Тужна свећаност коју је град Сплит приредио овом приликом не може да се изрази са мало редака. Неограничена љубав коју је наш народ југословенски гојио за свог Витешког Краља дала је о себи доказа у бејзброжији прилика, али се мора признати да је овај посљедњи испраћај што га је свом мртвом Краљу приредила Далматија, превазишао сва очекивања. Од Сплита, кроз који је, испред мученичког одра, продејала поворка од преко 50.000 народа из различних крајева Далматије, па до Загреба дуж цијеле жељезничке линије испраћај народа је био неизрециво тужан и неописиво величанствен. Нарочито наша прости, сељачки свијет, који није био у могућности да стапи у веома преко новина пружи врве тешке утиске о појединостима несрће, сусрео се непосредно са језивом стварношћ